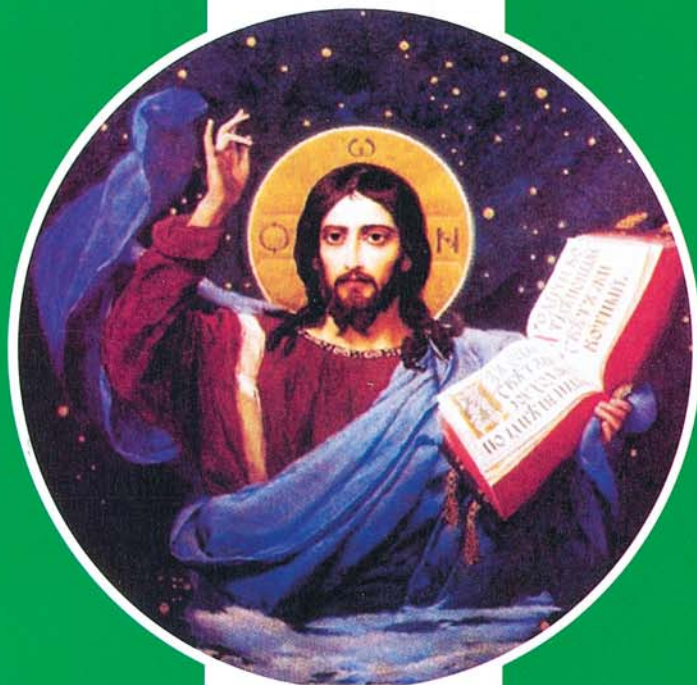

Πάντα τὰ ἔθνη

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ ΛΑ'
ΤΕΥΧΟΣ 122
ΑΠΡΙΛΙΟΣ
ΜΑΪΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ 2012

"I am the Way, the Truth and the Life"

Orthodox Archdiocese of Nigeria

Μιά περιήγηση
στήν έν Νιγηρία
παροικούσα
Έκκλησία...

Κατόπιν σεπτής προσκλήσεως τής Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου τοῦ Β΄ ἔφθασα στή Νιγηρία προκειμένου νά τόν συνοδεύσω στήν πρώτη ἐπίσημη ποιμαντική του ἐπίσκεψη στή χώρα τοῦ Νίγηρα.

Ἦταν ἡ δεύτερη φορά πού ἐπισκεπτόμουν τή χώρα αὐτή -(ἡ πρώτη ἦταν τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2007 στίς ἐπετειακές ἐκδηλώσεις γιά τά δέκα χρόνια ἀπό τής συστάσεως τής Ι.Μ. Νιγηρίας, μιά πρωτόγνωρη ἐμπειρία γιά μένα)- ἤξερα λοιπόν, περίπου, τί θά συναντήσω.

Ἡ γλυκύτητα τοῦ χαρακτῆρα, ἡ ἀγάπη, ἡ ἀνεξάντλητη ὑπομονή καί ἡ λειτουργική προσήλωσις τοῦ Πατριάρχου μας σέ συνδυασμό μέ τήν ἀρχοντιά, τήν εὐγένεια καί τή μεγαλοκαρδία τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Ἀλεξάνδρου μᾶς περιέβαλε ἀπό τήν πρώτη στιγμή τής ἀφίξεώς μας, διευτυώθη ἔργοις καί λόγοις πολλῆς φορές κατά τή διάρκεια τής παραμονῆς μας καί μᾶς ἔκαναν κοινωνοῦς εὐαγγελικῶν ἐμπειριῶν.

Θά μπορούσε κάποιος νά πεί ὅτι τά ὅσα ἐλήχθησαν σ' αὐτές τίς περιστάσιακές ὁμιλίες εἶναι ὅσα τυπικά λέγονται σέ παρόμοιες περιστάσεις.

Τά ὅσα ὁμως ἀκούσαμε αὐτές τίς ἡμέρες σέ συνδυασμό μέ τά ὅσα εἶδαμε καί ζήσαμε τίς ἐννέα ἡμέρες τής ἐπισκέψεώς μας καί στό κέντρο (ἔδρα τής Μητροπόλεως), τό Lagos, ἀλλῆ καί στήν ἐπαρχία (ἀνατολική Νιγηρία), ὅπου καί τό ἰδιαίτερο Ἱεραποστολικό ἔργο τής Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, μᾶς μυσταγώγησαν σέ μιά μοναδική ἐκκλησιαστική ἐμπειρία.

Ἐπιλέγω ἐπίτηδες τόν ὄρο «ἐκκλησιαστική ἐμπειρία» θέλοντας νά τονίσω τό ὄλο χρῶμα τής ἐμπειρίας καί νά τήν διακρίνω ἀπό παρόμοιες ἱεραποστολικές ἐμπειρίες «ἐθνικιστικοῦ» καί «κοινωνικο-φιλιανθρωπικοῦ» τύπου.

Οἱ πατρικές-εὐαγγελικές προτροπές τοῦ Πατριάρχου καί τό ὄραμα μᾶς Ἀφρικῆς πού ἔχει νά δώσει περισσότερα στήν κοινωνία τῶν ἔθνῶν ἀπό ὅσα μπορεῖ νά λάβει ἀπό τόν ὑπόλοιπο κόσμο καθώς καί ἡ ἀναγνώρισις τοῦ κόπου τῶν «ἐργατῶν τής πρώτης καί τής ἐνδεκά-

της ώρας» στους λόγους του Πατριάρχου μας σκόρπισαν παντού μιά γλυκύτητα και μιά ελπίδα για όλα και για όλους.

Οι λόγοι του Μητροπολίτου Νιγηρίας περιείχαν μιά λιτότητα-(διακριτική αλλά διακριτή)- θά έλεγε κανείς, τά τελείως άπαραίτητα χωρίς πομπώδεις έκφράσεις, τυμπανοκρουσίες, διαφημιστικές διαθέσεις και «*πυροτεχνηματικές λέξεις και έκφράσεις*»· καθαρά εκκλησιολογικές τοποθετήσεις για:

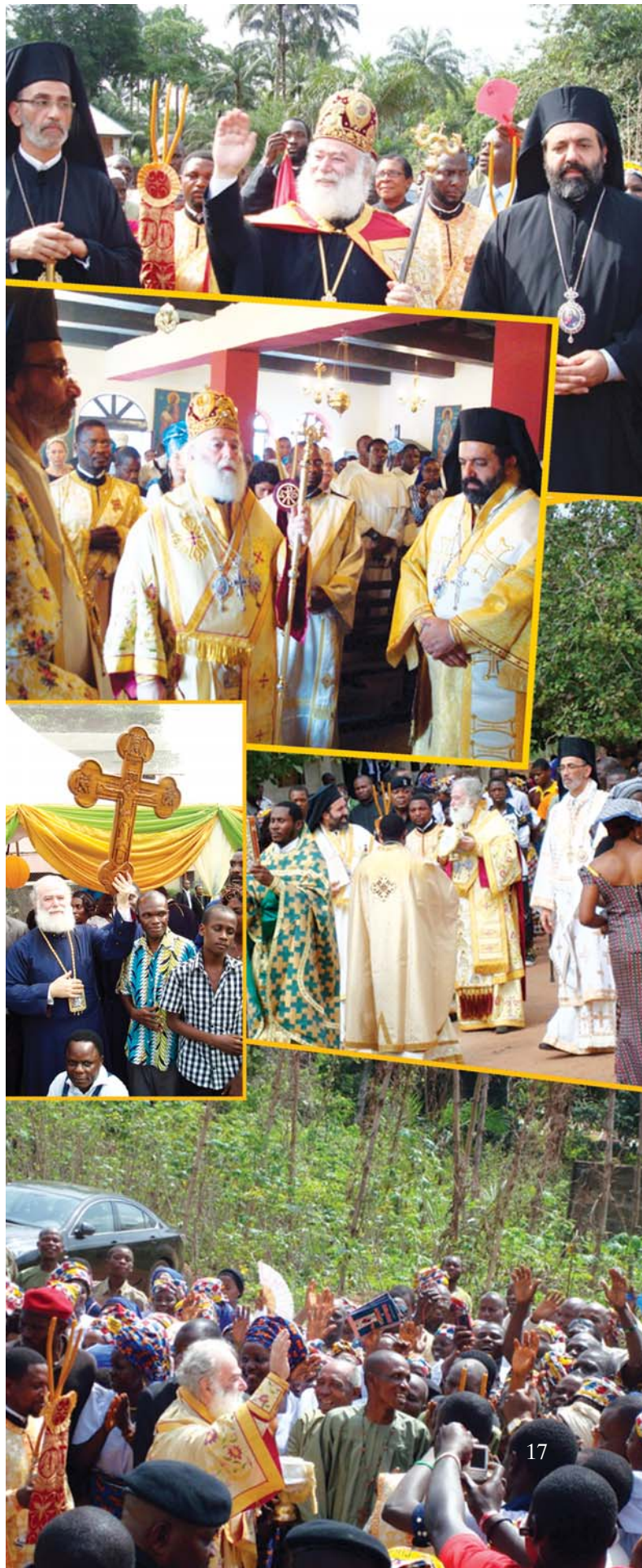
- τήν ανάγκη τής σποράς του Λόγου κατά τήν ορθόδοξη έμπειρία και παράδοση· για τήν προετοιμασία του σπόρου-Λόγου,
- για τήν καλλιέργεια τής προκειμένης νά δεχθεί τόν σπόρο-Λόγο γής, τής παρά τόν Νίγηρα,
- για τήν πρώτη σπορά, τήν άναμονή του σχηματισμού των αρχικών βλαστών, τήν άνθοφορία και καρποφορία,
- για τό όραμα τής Ίεραποστολής.

Και όλα αυτά χωρίς καμιά νύξη, καμιά ιδιαίτερη επισήμανση στον κόπο, στην άγωνία και τήν προσωπική θυσία του σπορέως! Ή όποία πάντα υπάρχει για όσους έχουν ελάχιστη έμπειρία του τί θά πεί νά συγκροτείς εκκλησιαστικό σώμα.

Θά έλεγε κανείς ότι ό όμιλών διακριτικά άπέφυγε τίς άναφορές στο πρόσωπό του και προέβαλε τό πρόσωπο του Μεγάλου Σπορέως του σπόρου τής πίστews, του Ίησου Χριστού.

Ξεναγηθήκαμε, λοιπόν, στή διακριτική και υπεύθυνα εκκλησιαστική εργασία δεκαπέντε χρόνων ξενιτείας και υπακοής -(άνευ όρων)- στον λόγο του Λόγου «*πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά έθνη διδάσκοντες αυτούς όσα έντειλάμην υμίν...*», υπακοή ενός άνθρώπου -(διότι *δυστυχώς τό ιεραποστολικό έργο στίς ημέρες μας είναι: «one man show» κατά τήν επιτυχή άγγλική έκφραση τήν όποία θά άποδίδαμε στά έλληνικά: «μονόπρακτος ρόλος*»)- ένας άνθρωπος ό όποιος ένώ διέθετε όλα τά προσόντα νά άσχοληθεί μέ τήν «*έσωτερική ιεραποστολή*» στά όρια τής σιγουριάς και άσφαλείας τής πατρίδος του, έν τούτοις προετίμησε τίς έσχατιές τής γής, τίς άκρες των δρόμων και

Πάντα τά έθνη

τῶν μονοπατιῶν, τίς ἐρημιές τοῦ κόσμου γιά νά βρεῖ καί νά προσκαλέσει στό «μέγα Δεῖπνο» τοῦ Ἄρνιου, συμπουσιαστές γιά νά γεμίσει ὁ οἶκος τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ.

Μιά ἀξιόλογη διοικητική ὀργάνωση τῆς Μητροπόλεως παρακολουθεῖ ἀνύστακτα καί κατευθύνει κάθε κίνηση, κάθε βῆμα τοῦ Ἀποστολικοῦ ἔργου.

Ἐνα Θεολογικό Σεμινάριο ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, δομικά, μοναστηριακῆς ὀργανώσεως, προετοιμάζει, συντηρεῖ καί ἐνισχύει νέα καί παλαιά στελέχη τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου.

Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες ἄψογα ὀργανωμένες μέ μιὰ ἐκτεταμένη ἐσωτερική ἱεραρχία συνάξουν στό ἱατρεικό, κατηχητικό καί φιλοanthρωπικό ἔργο-(συνάξεις παιδιῶν, νέων, ἐνηλίκων, γονέων κ.λπ.)- τοὺς πιστοὺς καί ὅλα γύρω ἀπό τό μυστήριο τῆς ἀναμνήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καθηλίφωνες πολυμελεῖς χορωδίες ὑμνοῦν στή λατρεία μέ μιὰ ἀπίστευτη δυναμική -σέ γλῶσσες παραδοσιακές καί ἀρχαίες- καί καθιεργοῦν ὄχι ἐνθουσιαστικές τάσεις ἀλλὰ τή χαρά τῶν μαθητῶν ὅτι: «εὐρήκαμεν τόν Μεσίαν».

Ἀξέχαστες οἱ στιγμές τῶν ἐγκαινίων τοῦ Μεγαλοπρεποῦς Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, ἀσφυκτικά γεμάτου ἀπό τοὺς πιστοὺς τῆς περιοχῆς τῆς φυλῆς τῶν Ibo νά ψάλλουν - (ἀπό τίς ἐννέα τό πρῶι μέχρι τίς τρεῖς τό ἀπόγευμα πού τελείωσαν τά ἐγκαινία)- στή γλῶσσα Igbo τόν ἀρχαγγελικό ὕμνο «Νσό* νσό* νσό* ὀσεμπορουά τσινεκέ*, κγέ λιγκουέ*.... ὄζανα*, ὄζανα*, ὄζανα* νέ λουκᾶ σιέλου*»-(Ἅγιος, Ἅγιος... Κύριος Σαβαῶθ...).

Εἶθε ὁ ἀγαθός, παντοδύναμος καί μισθαποδότης Θεός, νά ἐνισχύει, νά κρατύνει καί νά περιφυλάττει τίς προσπάθειες καί τοὺς κόπους τῆς *κατὰ Νιγηρίαν Ἐκκλησίας* καί νά ἐπιτρέψει στόν Ἐπίσκοπόν τῆς νά τήν προσαγάγει ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως ὡς Σεσωσμένη ἐνώπιόν Του.

† ὁ Καμερούν Γρηγόριος